

РЕШЕНИЕ

№ 3347

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8218** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], кв.К. [улица], представлявано от законния представител А. С. Г. против РА № 22221721005238-091-001/26.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С.-град, в частта, потвърдена с решение № 1154/25.07.2022г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, с която на дружеството за дан. периоди юли и септември 2021г. са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 17 927.54лв. главници в резултат на начислен ДДС поради непризнати за осъществени ВОД, декларирани от дружеството и приемането, че продажбите са извършени в страната и съответно за дан. периоди 07. и 09. – 11. 2021г. въз основа на това и след прихващане с ДДС за възстановяване, е определен окончателният размер на дължимия за внасяне ДДС в размер на 3010.70лв. главници и 196.18лв. лихви върху тях. В ревизионното производство е прието, че доставки, които са били декларирани като ВОД, не могат да

бъдат разглеждани като такива и следва да се разглеждат като доставки с място на изпълнението на територията на страната, облагаеми с данъчна ставка 20%, поради което е начислен ДДС по отношение на тях за съответните периоди.

Жалбоподателят чрез процесуален представител твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Оспорва изводите за нереалност на ВОД. Прави искане съдът да отмени РА. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен, по съображенията изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – С.-град.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД е местно дружество със седалище в [населено място], вписано в Търговския регистър на 16.09.2015 г. и регистрирано по ЗДДС от 07.10.2015 г. Основната дейност на дружеството през ревизирания период е свързана с покупко-продажба, включително в страни от ЕС, на базово масло АН-15, както и преотдаване под наем на МПС и недвижими имоти. За осъществяване на дейността търговецът е ползвал наети обекти - площадка, дворно място, бензиностанция и газостанция „С.“ в [населено място] на главен път Е-79. Дружеството не е притежавало регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка. За ревизираните периоди са декларирани данни за 2 лица, наети по трудови правоотношения на длъжности „счетоводител“ и „технически организатор“.

Със заповед № РД – 01 – 128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С. са определени органите по приходите, които могат да възлагат ревизии, сред които и Т. П. Н.. Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221721005238-020-001/13.09.2021г., издадена от Т. Н.. Възложената

ревизия е с предмет установяване на задължения ДДС за дан. периоди 05.2021г. – 07.2021г., със срок на завършване на ревизията 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Определен е ревизиращият екип и ръководителят на ревизията. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на 15.09.2021г., т.е. първоначално определеният срок е бил 15.11.2021г. С последващи заповеди на Т. Н. – последната от които от 15.12.2021г., срокът е удължен с месец, а впоследствие с още два месеца – последно до 15.02.2022г., като наред с това е разширен обхватът на ревизията – включени са и задължения за ДДС и дан. периоди 08. – 11. 2021г. Заповедите са връчени по електронен път.

Служебното правоотношение на Н. е прекратено със заповед № 102 от 07.02.2022г. поради придобиване на право на пенсия за отслужено време и възраст. С решение № 22221721005238-092-001 от 28.02.2022г., постановено на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК директорът на ТД на НАП – С. Е. Н. е възложил правомощията на Н. - в качеството ѝ на възлагащ орган в процесното ревизионно производство, на П. Г. – орган по приходите при ТД на НАП – С..

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221721005238-092-001 от 07.03.2022г., който е съобщен на дружеството по електронен път на 29.03.2022г. Впоследствие е издаден РА № 22221721005238-091-001/26.04.2022г. РА е издаден от П. Г. и от ръководителя на ревизията. Органите по приходите са начислили ДДС по повод доставките, които са декларирани като ВОД по 3 бр. фактури, издадени от жалбоподателя, като са приели, че стоките, предмет на тези доставки, част от които са изписани счетоводно от жалбоподателя, не са предмет на вътреобщностна доставка на стоки /ВОД/ по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, доколкото не е доказано извършването на ВОД, а на доставка с място на изпълнение в страната, поради което спрямо съответната данъчна основа са приложили ставката по чл. 66, ал. 1 от ЗДДС (20%), вместо нулева ставка по чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, като са определили задълженията като главница и съответните лихви. Дружеството жалбоподател е обжалвало РА № 22221721005238-091-001/26.04.2022г. пред директора на ТД на НАП – С.-град. С Решение № 1154/25.07.2022 г. директорът на дирекция „ОДОП” - С.-град при ЦУ на НАП е потвърдил РА в частта на

установените резултати за ДДС и лихви за данъчни периоди 07/2021 г., 09/2021 г., 10/2021 г. и 11/2021 г. и е оставил без разглеждане жалбата в останалата част, като недопустима.

От събраните в хода на ревизионното производство и от събраните в съдебното производство доказателства относно релевантните за материално-правния спор факти, съдът прави следните фактически констатации:

„ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 16.09.2015 г. и регистрирано по ЗДДС от 07.10.2015 г.

Основната дейност на дружеството е свързана с покупко-продажба, включително в страни от ЕС, на базово масло АН-15, както и преотдаване под наем на МПС и недвижими имоти. За осъществяване на дейността търговецът стопанисва наети обекти - площадка, дворно място, бензиностанция и газостанция „С.“ в [населено място], главен път Е-79. Дружеството не притежава регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с НАП. През ревизираните периоди са декларирани данни за две наети с трудов договор лица, съответно на длъжности „счетоводител“ и „технически организатор“.

В хода на ревизията е установено, че през ревизираните периоди „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД е осъществявало облагаеми доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС - доставки на масло АН-15 и отдаване под наем на МПС, които са с място на изпълнение на територията на страната.

Наред с това, дружеството е декларирало за дан. периоди юли и септември 2021г. ВОД по три фактури към гръцко дружество на следните стоки: масло А Н-15 и пелети, на обща стойност на данъчните основи 85 647, 84 лв. с място на изпълнение на доставката складове на купувача в Р. Гърция и Р. Х. (издадените фактури първоначално са за ВОД със стойност на данъчната основа 89637.73лв., но впоследствие към една от фактурите е издадено кредитно известие. За удостоверяване на осъществените вътреобщностни доставки и основанията за неначисляване на ДДС в рамките на ревизионното производство дружеството е представило договори,

фактури за продажба на стоките, доказателства за произход на стоките (фактури за покупки), международни товарителници (CMR), заявки, договори за транспорт, фактури за извършен транспорт, потвърждения за получаване, счетоводни справки, писмени обяснения.

По обясненията на управителя (на стр. 349 и сл. от административната преписка) стоките, предмет на ВОД са били закупени от „МАР САБА“ ЕООД и „Газ лоджистик“ ЕАД. Стоките са натоварени от обектите на дружеството, където те са били вече налични (доставени там от и за сметка на доставчиците на дружеството) и са транспортирани до склад на купувача от „ЕМВЕ ЛОГИСТИК“ ООД. Стоките били приети от управителя на дружеството купувач. По повод на доставките нямало издавани проформа фактури. След получаване на стоките били подписвани CMR и потвърждения. Мястото на предаване на стоката и превозното средство били посочвани в международните товарителници. Тъй като банковата сметка на дружеството била запорирана, финансовото обслужване на жалбоподателя се осъществявало от други две дружества, включително и чрез фактическо ползване на техни банкови сметки за получаване на плащания по повод доставки на дружеството. По данни от представените CMR, транспортът по така декларираните ВОД следва да е осъществен от „ЕМВЕ ЛОГИСТИК“ ООД с пътни превозни средства в състав влекач/полуремарке с регистрационни номера С./Р. и С./С..

При транспортиране на част от стоките през септември на граничния пункт „К.“ и преди преминаване на границата, на ППС с рег. [рег.номер на МПС] / Р. е извършена митническа проверка, при която е установено, че превозваните стоки не са по вид като тези, посочени във фактурата. Намерени са 6 пластмасови контейнера с вместимост от 1 000 л., съдържащи общо 6 000 л. течност с мирис на петролен продукт, 6 барела, съдържащи общо 1 230 л. течност с мирис на петролен продукт, 2 000 кенчета по 5 л., съдържащи общо 10 000 л. разредител. Товарната композиция е задържана до 24. 11 2021г. На 01.10.2021 г. ревизираното дружество е издало към гръцкия контрагент кредитно известие № [ЕГН]/01.10.2021 г. на стойност 3 989.89 лв. към фактура № 42/18.09.2021 г. на обща стойност 2431.04 евро (4 754,70 лв.) за доставка на масло АН-15 и пелети, т.е. стойността на пелетите не е била сторнирана, а

само на маслото.

По отношение на процесните 2021 г. ВОД на стоки, транспортирани до обект на гръцкото дружество в Република Х., Кутина, в хода на ревизионното производство е установено, че в регистъра на Агенция „Митници“ е отразена информация за транспортни композиции с рег. [рег.номер на МПС] /Р. и С./С., според която с първата са превозвани изделия от мед, никел, олово, цинк, калай и други материали, а с втората - метали, желязо и други. Превозените материали не съответстват на посочените от ревизирия субект стоки - предмет на ВОД, а именно масло АН-15.

По повод молба за обмен на информация от българските данъчни власти за нуждите на ревизионно производство, гръцката данъчна администрация е предоставила следната информация за гръцкия търговец и спорните ВОД: при проверка на място на декларирания адрес на управление па дружеството, не са открити признаци на активна стопанска дейност. Гръцката компания не е подавала данъчна или ДДС декларация от началото на дейността си и поради това била deregистрирана по ДДС по инициатива на гръцката данъчна администрация на 21.10.2021 г. (следователно дружеството е било регистрирано само в периода от 17.06.2021 г. до 21.10.2021 г.)

От заключението на изслушаната по делото експертиза не се установява нищо различно от обсъжданите по-горе обстоятелства – Налице са три фактури издадени от „Енерджи уърлд системс“ ЕООД по повод ВОД към чуждестранен клиент T. two tonike L. за периода м. 01.05.2021 г. - 30.11.2021 г., с номера и дата на издаване, вид, количество и стойност на предмета на доставките, подробно описани в табличен вид. За всички спорни доставки жалбоподателят е подал и VIES декларации, като общите стойности на доставките, вписани за съответните периоди съответстват на данните от СД. Към фактурите има съпроводителни документи, както следва:

- По отношение на фактура № [ЕГН]/ 30.07.2021г. са приложени международна товарителница и потвърждение за получена стока, като посочените количества по фактура, товарителница и потвърждение за получена стока са идентични. По сметка 304 „Стоки” са изписани доставените количества по

посочения номер фактура в размер на 63 варела;

- По отношение на фактура № [ЕГН]/ 11.09.2021 г. са приложени международна товарителница и потвърждение за получена стока, като посочените количества по фактура, товарителница и потвърждение за получена стока са идентични. По сметка 304 „Стоки” са изписани доставените количества по посочения номер фактура в размер на 56 варела; По отношение на фактура № [ЕГН]/ 18.09.2021 г. от сметка 304 „Стоки” са изписани посочените количества по фактурата в размер на 6 варела масло АН 15 и 1,664 т. пелети, но след издаване на кредитно известие № [ЕГН]/01.10.2021г. в сметка 304 „Стоки” отново е заприходено като количество и стойност шест варела масло АН 15.

Съдът отчете обстоятелството, че при изложение на мотивите в експертизата, в таблицата по т. 2 е допусната очевидна техническа грешка при посочване на стойностите в лева и в евро – те а разменени. Заключение е обосновано и съдът го приема за основа на фактическите си констатации. Установените от вещо лице обстоятелства не са спорни по делото, напротив. Спорът е доколкото така съставените документи по отношение удостоверяват реални ВОД, а не фиктивни такива.

В тази връзка съдът съобрази следното: Фактурите и разписките, протоколите, международните товарителници, съставени между жалбоподателя и трети лица, са частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила. Частните свидетелстващи документи се ползват с доказателствена сила само когато издателят му удостоверява неизгодни за себе си факти. В останалите случаи тяхната достоверност следва да се преценява в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал. Договорите между жалбоподателя и неговите контрагенти са частни диспозитивни документи, които удостоверяват единствено, че страните са направили изявленията, които се съдържат в тях, но не и действителността на тези изявления, т.е. при преценка на тяхната действителност, съдът не е обвързан от изявленията на страните и също следва да ги преценява. Предвид данните от митническите проверки и в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал съдът приема, че процесните фактури не

удостоверяват реални доставки с местоизпълнение в друга-държава членка на ЕС. С оглед на това е безпредметно да се обсъжда дали и доколко са изпълнени формалните изисквания за начисляване на нулева ставка. По делото не се установи процесната стока да е напускала територията на страната и да е транспортирана до територията на друга държава членка, в частност до Гърция или Х., респ. не се установи реалност на декларирания ВОД. Доколкото е установено счетоводно изписване на стоката, следва да се приеме, че по отношение на изписаните стоки процесните фактури не удостоверяват реални ВОД, а прикриват недеklarирани доставки с място на изпълнение на територията на страната. По отношение на стоката, която е предмет на кредитно известие № [ЕГН]/01.10.2021г., съдът приема, че по делото няма доказателства за продажбата ѝ, а само предположение на ревизиращите органи, което не е основано на събраните по делото доказателства. Установеното наличие на бензин вместо масло и респ. извършената впоследствие продажбата на същия този бензин не е достатъчно доказателство за продажбата на масло в това количество на територията на страната, доколкото няма изписване на стоката и не е установена липса на стоката в рамките на ревизионното производство. Фактическите изводи ревизиращите органи в тази връзка са спекулативни – основават се на предположение, а не на никакви конкретни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Възраженията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни. Тежестта за установяване на реалността на доставките е негова. В хода на производството той е имал възможност да предоставя и сочи доказателства. Произходът на стоките в случая не е спорен, спорна е продажбата на стоките в друга държава-членка на ЕС.

Оспореният акт не противоречи на материалния закон доколкото е начислен ДДС за установените доставки на стоки, извършени на територията на страната. Доколкото по делото се установи, че процесните фактури не удостоверяват реални ВОД, а прикриват недеklarирани доставки с място на изпълнение на територията на страната, законосъобразно на дружеството за м. юли и септември е доначислен ДДС в размер на общо 17 774.58лв. за доставки на стоки със стойност на данъчната основа 85647.84лв. на основание чл. 86, ал.1 и ал.2 във връзка с чл. 82, ал.1 и чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. По отношение на начисляването на ДДС за продажбата на стоката, предмет на кредитно известие № [ЕГН]/01.10.2021г. на стойност 3 989.39лв. съдът намира, че в тази част РА е необоснован и респ. незаконосъобразен, тъй като не е установено по безспорен начин настъпването на данъчно събитие. Начисленият данък с РА за м. септември следва да е в размер на 797.98лв. по-малко, т.е. 7272.18лв., вместо 8 070лв. и съответно резултат за периода за възстановяване следва да е 985.12лв.

По отношение на задълженията за лихви: Задължението за лихви в размер на 196.18лв. е формирано на следните основания:

- Лихва от 170.40лв. за забава плащането на сумата от 2 405.42лв., представляваща резултата за внасяне на ДДС за м. юли в резултат на извършените корекции с РА. Съдът намира, че правилно на основание чл. 175 от ДОПК на данъчнозадълженото лице е определено задължение за лихва в посочения размер.
- Лихва от 18.57лв. за забава върху плащането на сумата от 410.10лв., представляваща разликата между декларираното от лицето задължение за ДДС по справка-декларация за период октомври 2021г. в размер на 597.31лв. и сумата за възстановяване от предходен период (септември 2021г.) от 187.14лв.;
- Лихва от 7.21лв. за забава върху плащането на сумата от 195.11лв. по справка-декларация ДДС за период ноември 2021г.

Доколкото в частта за м. септември РА е изменен с настоящото решение, то сумата за възстановяване за периода не е 187.14лв., а 985.12лв. Предвид новоопределената сума за възстановяване, не е налице забава и респ. основание за

начисляване на лихва по отношение на декларираното задължение за ДДС за м. октомври. В тази част ревизионния акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. На същото основание няма забавено плащане на задължението за ДДС по СД за м. 11. 2021г., което с РА е прието за налично в размер на 195.11лв., тъй като е налице ДДС за възстановяване в размер на 387.81лв. от предходен период. В тази част РА също е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, следва да се поставят на обсъждане претенциите на двете страни за разноски. Материалният интерес по делото е 18125.72лв. Жалбата е неоснователна по отношение на 17 301.96лв. и основателна за разликата от 823.76лв. От страна на жалбоподателя се претендира присъждане на разноски в размер на 2390лв. – 50лв. за държавна такса, 340лв. за възнаграждение на вещо лице и 2000лв. адвокатски хонорар. С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на жалбоподателя е частично основателна и следва да бъде уважена на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК съразмерно на уважената част на жалбата, а именно до размера от 108.62лв.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата е частично основателна. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл.8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на отхвърления материален интерес, който е 17 301.96лв., а именно в размер на 1939лв. (съразмерната част от дължимото при изцяло отхвърлена жалба възнаграждение от 2031.31лв.).

По компенсация жалбоподателят следва да бъде осъден да плати на Дирекция "ОДОП" – С.-град при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 1830.38лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД със седалище и адрес на управление: [населено място], кв.К. [улица], представлявано от законния представител А. С. Г. против РА № 22221721005238-091-001/26.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С.-град в частта, потвърдена с решение № 1154/25.07.2022г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, с която на дружеството за дан. периоди юли и септември 2021г. са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 17129.56лв. и лихви за дан. период юли 2021г. в размер на 170.40лв.

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД със седалище и адрес на управление: [населено място], кв.К. [улица], представлявано от законния представител А. С. Г., РА № 22221721005238-091-001/26.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С.-град в частта, потвърдена с решение № 1154/25.07.2022г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, с която на дружеството за дан. период септември 2021г. са установени допълнителни задължения за ДДС в размер над 7272.18 лв., т.е. за разликата от 797.98лв. до пълния размер на начислените с РА допълнително задължения от 8070.16лв., както и в частта на определените задължения за лихви за дан. периоди октомври и ноември 2021г. в общ размер на 25.78лв.

ОСЪЖДА „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД със седалище и адрес на управление: [населено място], кв.К. [улица], представлявано от законния представител А. С. Г. да плати на Дирекция "ОДОП" – С.-град при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 1830.38лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

